

Dosarul nr. 2ra-829/20

Prima instanță: Judecătoria Strășeni sediul central (jud. T. Andronic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, E. Clim, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ivan Munteanu, reprezentat de avocatul Tatiana Malai

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Munteanu împotriva Direcției Generale Administrare Fiscală Centru cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și obligarea ridicării interdicțiilor aplicate ilegal

împotriva deciziei din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Munteanu și menținută hotărârea din 17 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 27 martie 2019, Ivan Munteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Administrare Fiscală Centru cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și obligarea ridicării interdicțiilor aplicate ilegal.

În motivarea acțiunii a invocat că Serviciul Fiscal de Stat, prin hotărârea seria AH nr. 0145261 din 23 noiembrie 2015 cu privire la executarea silită în calitate de contribuabil a obligațiilor fiscale și concomitent în baza actului seria AS nr. 0012465, a aplicat sechestrul pe unele bunuri imobile ce-i aparțin cu drept de proprietate cu costul real de peste 100 000 de lei pentru o presupusă datorie de 7 000 de lei.

Prin încheierea din 11 februarie 2016 a Judecătoriei Strășeni, a fost suspendată executarea hotărârii seria AH nr. 0145261 din 23 noiembrie 2015 a Serviciului Fiscal de Stat până la examinarea definitivă a pricinii.

A comunicat că, nefiind de acord cu hotărârea seria AH nr. 0145261 și actul seria AS nr. 0012465 din 23 noiembrie 2015, a depus o cerere în adresa Serviciului Fiscal de Stat, prin care a solicitat anularea acestor acte cu caracter administrativ, însă Serviciul Fiscal de Stat prin răspunsurile nr. 86-2/2-1828 și nr. 26/4-03-07-1288, a refuzat să anuleze actele respective.

A evidențiat că Serviciul Fiscal de Stat, prin aplicarea sechestrului, i-a creat impedimente la administrarea bunurilor sale, fiindu-i cauzate pierderi colosale de ordin material și moral.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea sumei în mărime de 200 000 de lei cu titlu de prejudiciu material și prejudiciu moral și ridicarea interdicțiilor aplicate ilegal de Serviciul Fiscal de Stat.

Prin hotărârea din 17 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ivan Munteanu și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că din materialele cauzei rezultă cu certitudine că Ivan Munteanu nu a prezentat, în corespundere cu art. 118 alin. (1) CPC, probe pertinente și concludente, ce ar demonstra circumstanțele invocate de ultimul.

La 22 aprilie 2020, Ivan Munteanu, reprezentat de avocatul Tatiana Malai a declarat recurs împotriva deciziei din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că de către instanța de apel nu au fost reținute argumentele invocate de către reprezentantul lui cu referire la faptul că hotărârea din 17 iunie 2019 a Judecătoriei Strășeni sediul central nu este motivată și analizată în baza cerințelor înaintate de către el din cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat ridicarea interdicțiilor aplicate ilegal de Serviciul Fiscal și încasarea prejudiciului material și moral.

A considerat că urma să fie liber în a gestiona bunurile sale în proprietate privată fără careva restricții și încălcării drepturilor și libertăților sale în gestionarea bunurilor ce îi aparțin.

A evidențiat că au fost mulți pretendenți, potențiali cumpărători ai terenurilor cu prețul negociat între părți în mărime de 700 de lei pentru 0,01 ha ori cu o sumă mai mare de 200 000 de lei pentru toată suprafața pusă și ținută neîntemeiat de IFS sub interdicție.

Instanța de apel nu au dat nicio explicație faptului că terenurile erau sub interdicție în mod ilegal din 3 septembrie 2019 și până la 4 noiembrie 2019.

Din aceste considerente, pierzând încredere în el și în acțiunile statului, toți potențialii cumpărători au refuzat de a mai cumpăra de la el terenuri și au cumpărat de la alți cumpărători.

Instanța de apel, de asemenea, nu a dat nicio explicație referitor la încasarea prejudiciului moral în urma interdicțiilor puse, deși există încheierea din 11 februarie 206 de suspendare a hotărârilor IFS și perioade unde au fost anulate hotărârile și a avut câștig de cauză.

Astfel, a subliniat că a suferit emoțional, psihic și fizic în urma faptului că statul prin intermediul IFS nu a îndeplinit hotărârile instanțelor de judecată.

La 14 mai 2020, în adresa intimatului Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Ivan Munteanu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 190), fiind

recepționată de către intimat la data de 19 mai 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 191).

La 20 mai 2020, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a depus referință la recursul declarat de Ivan Munteanu, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 martie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 172), însă careva date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 22 aprilie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ivan Munteanu, reprezentat de avocatul Tatiana Malai, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Munteanu, reprezentat de avocatul Tatiana Malai, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ivan Munteanu, reprezentat de avocatul Tatiana Malai urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ivan Munteanu, reprezentat de avocatul Tatiana Malai.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu